

[Henning Hasle.]

lejeforhøjelsen skyldes frivillig Overenskomst. Som sagt, den højtærede Minister skal ikke regne med, at vi vil være med til at gennemføre dette.

Medens jeg er ved dette Spørgsmaal, vil jeg ogsaa lige nævne § 58 b, hvori under Punkt 4) omtales det Tilfælde, at Lejen er blevet sat ned. Det er noget, der ikke saa sjældent er sket i denne Tid, navnlig med Hensyn til Butiksléjer, hvor Ejeren har indset, at de paagældende forretningsdrivende paa Grund af Varemangel ikke har kunnet klare Situationén, og saa har han midlertidigt nedsat Lejen. Jeg mener, at i saadanne Tilfælde maa det være berettiget, at Ejeren uden Godkendelse deraf kan tilbageføre Lejen til det oprindelige Beløb. Jeg synes, det er et rimeligt Krav, naar han frivilligt har nedsat Lejen. Hvis han havde fastholdt Lejen, havde der ikke været noget at gøre; nu har han for at vise sig imødekommende over for sin Lejer nedsat Lejen, saa maa han, uden at skulle løbe til Magistraten om dennes Godkendelse, kunne forhøje den igen.

Af større Ting vil jeg endnu nævne, at Ministeren foreslaar nedsat Nævn med Hensyn til Værelser: Jeg tror ikke paa Nyttén af disse Nævne; medens jeg er enig i selve Lovgivningen om Beskyttelse af Værelser, mener jeg, den her foreslaaede Form er mindre heldig. Jeg tror, det vilde være rigtigere at overlade ogsaa dette Forhold til Boligretten og ude i Landet til Underretterne, som jo er meget sagkyndige paa disse Omraader. Det er alligevel meget godt, at de Myndigheder, der har med Fastsættelsen af Lejen for selve Lejlighederne at gøre, ogsaa skønner over, hvor meget der maa tages for Værelser. Der maa og skal være en Sammenhæng imellem, hvad Lejeren giver selv, og hvad han tager for Værelserne. Jeg tror, der vil opnaas meget større Kontinuitet og meget større Sagkundskab, hvis man henlægger dette Spørgsmaal til Boligretten og til Underdommerne. Vi skal jo ikke ind paa det Forhold, der gjorde sig gældende under sidste Krig, at Personer lejer en stor Lejlighed til en billig Penge og derefter genudlejer de enkelte Værelser til en saadan Pris, at de ikke alene sidder gratis, men endogsaa kan have Overskud. Dette tror jeg bedst man undgaar, hvis der centraliseres paa denne Maade.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til § 73 i, om enlige Personer, der ikke tidligere har haft selvstændig Lejlighed. Disse skal nu ikke uden Kom-

munalbestyrelsens Samtykke kunne afslutte Lejemaal om Beboelseslejligheder paa 2 Værelser og derover; de kan altsaa kun faa en 1 Værelses Lejlighed, medmindre de faar Magistratens og Kommunalbestyrelsens Samtykke til at leje en større Lejlighed. Jeg mener, at denne Formulering er alt for vidtgaende. Jeg er enig i, at det er nødvendigt af Hensyn til Boligsituationen at foretage dette Indgreb, men at f. Eks. ogsaa Enker og fraskilte i et saadant Tilfælde skal have Magistratens og Kommunalbestyrelsens Samtykke, finder jeg alt for vidtgaende. Jeg ved heller ikke, om det er den højtærede Ministers Mening, men jeg tror i hvert Fald, det bliver nødvendigt at omforme Bestemmelsen, saa den bedre rammer, hvad der er Meningen.

Som sagt, der er mange andre Enkeltheder, jeg gerne vil fremføre i Udvalget, men her ved første Behandling har jeg kun villet nævne disse Hovedpunkter. Jeg understreger altsaa, at dette Lovforslag er til fri Forhandling, og at Ministeren ikke paa alle Punkter kan vente Tilslutning fra vor Side. Men i øvrigt er vi villige til at undergive Forslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Jensen-Broby: Det er rigtigt, at vi lever i en ekstraordinær Situation, og det er ogsaa rigtigt, at Boligspørgsmaalet begynder at stramme til mange Steder. Derfor er mit Parti enig i mange af de over for Husejerne skærpende Bestemmelser, der her foreslaas, og vi ønsker at være med til at gøre Ret og Skel mellem Ejere og Lejere, men jeg kan ikke tilbageholde nogle Bemærkninger om, at Ministeren har i dette Lovforslag paa forskellige Punkter knap nok delt Sol og Vind lige, og han har været haardere over for Ejerne end over for Lejerne. Vi billiger mange af de Bestemmelser, som er foreslaaet, og hvorved man hjælper Lejerne i den ekstraordinære Situation, men der er et Par Ting, som vi ikke er enige med Ministeren i, som jeg gerne vil omtale her, og som jeg i Udvalget vil prøve at faa ændret.

Der er først § 38 a, Varmebestemmelserne. De Varmeregnskaber, vi hidtil har haft, bygger paa en Række forskellige Kontrakter, som er oprettet paa et Tidspunkt, hvor Installationen af Centralvarme var i sin Vorden, og hvor man derfor manglede Erfaring for Kontrakternes rette Affattelse. Det skal indrømmes, at i Forslagets Bemærkninger siger man, at det rigtige Princip er Forbrugsprincippet, men man fore-